

OBSAH

Předmluva k českému vydání	5
Poznámka redakce k překladu	8
Předmluva k ruskému vydání	9

I. TABULKY, MATEMATICKÉ VZORCE A JEDNOTKY

1. Tabulky	33
2. Matematické vzorce	54
3. Jednotky	59
3. 1. Soustavy elektrických jednotek	60

II. PRVKY RADIOVÝCH OBVODŮ

IIa. Odpor	63
4. Měrný odpor a teplotní součinitel odporu	63
5. Odporové dráty	64
6. Tabulky vodičů	65
7. Odpor při vysokých kmitočtech	67
7. 1. Povrchový jev	67
7. 2. Poměr odporů při střídavém a stejnosměrném proudu pro osamocené vodiče	68
7. 3. Hloubka vniku proudu do vodiče a odpor při velmi vysokých kmitočtech	71
7. 4. Účinek blízkosti	73
7. 5. Vysokofrekvenční lanka	74
8. Druhy odporů používaných v radiotechnice	74
8. 1. Neproměnné drátové odpory	74
8. 2. Hmotové odpory	75
8. 3. Barevné značení	75
8. 4. Proměnné odpory používané v radiotechnice. Regulátory hlasitosti	75
9. Indukčnost a kapacita odporů	76
9. 1. Vlastnosti odporů při vysokých kmitočtech	76
9. 2. Fázové úhly drátových odporů	77
9. 3. Vlastnosti hmotových odporů při vysokých kmitočtech]	77
9. 4. Bezindukční drátové odpory	78
9. 5. Odporové dekády	80
9. 6. Odpory s kompensací indukčnosti	81
9. 7. Zatěžovací odpory pro velký vysokofrekvenční příkon	81
IIb. Indukčnost a vzájemná indukčnost	83
10. Indukčnost	83
10. 1. Jednotky a rozměr indukčnosti	83
10. 2. Vzorce pro indukčnost	83
11. Indukčnost přímých vodičů	84
11. 1. Přímé vodiče kruhového průřezu	84
11. 2. Obvod ze dvou paralelních vodičů kruhového průřezu	86
11. 3. Vodnorodný vodič kruhového průřezu nad vodivou zemí	86
11. 4. Zemněné paralelní vodiče kruhového průřezu	87
11. 5. Přímá pravoúhlá tyč	87
11. 6. Indukčnost sousedního kabelu	88
11. 7. Vedení ze dvou rovnoběžných tyčí obdélníkového průřezu	88
12. Indukčnost smyček s jedním závitem	88
12. 1. Kruhový prstenec z vodiče kruhového průřezu	88
12. 2. Kruhový prstenec z vodiče trubkového průřezu	88
12. 3. Čtverec z vodiče kruhového průřezu	89
12. 4. Obdélník z vodiče kruhového průřezu	89

12. 5. Obdélník z vodiče obdélníkového průřezu	89
12. 6. Zjednodušený výraz pro smyčku pravidelného tvaru	89
13. Indukčnost jednovrstvových cívek	90
13. 1. Jednovrstvový solenoid z vodiče kruhového průřezu	90
13. 2. Jednovrstvový solenoid z vodiče obdélníkového průřezu	92
13. 3. Jednovrstvové mnohoúhelníkové cívky	92
13. 4. Jednovrstvová obdélníková cívka	92
13. 5. Jednovrstvová čtvercová cívka	94
13. 6. Cívka s velmi dlouhým vřutím v poměru k nejmenšímu průřezu	94
13. 7. Toroidní cívka kruhového průřezu	94
13. 8. Toroidní cívka obdélníkového průřezu	94
13. 9. Plochá spirála	95
13.10. Plochá obdélníková cívka	95
13.11. Plochá čtvercová cívka	96
14. Indukčnost mnohovrstvových cívek	96
14. 1. Dlouhý solenoid	96
14. 2. Krátké solenoidy	97
14. 3. Kruhová cívka kruhového průřezu	99
14. 4. Obdélníková cívka obdélníkového průřezu	00
14. 5. Čtvercová cívka obdélníkového průřezu	00
15. Vzájemná indukčnost a činitel vazby	100
15. 1. Vzájemná indukčnost	100
15. 2. Činitel vazby	101
15. 3. Kombinace indukčních cívek se vzájemnými vazbami	102
16. Vzájemná indukčnost mezi dvěma přímými vodiči	102
16. 1. Dva rovnoběžné vodiče vedle sebe	102
16. 2. Dva vodiče v jedné přímce, položené konci těsně u sebe	102
16. 3. Dva vodiče v jedné přímce, s oddálenými konci	102
16. 4. Dva rovnoběžné vodiče	103
16. 5. Dva rovnoběžné vodiče souměrně položené	103
17. Vzájemná indukčnost mezi jednozávitovými cívkami	103
17. 1. Dva rovnoběžné a sousedé kruhové vodiče	103
17. 2. Dva soustředné kruhové vodiče	104
17. 3. Dva stejné rovnoběžné a sousedé obdélníky	107
17. 4. Dva stejné rovnoběžné a sousedé čtverce	107
17. 5. Obdélníky s rovnoběžnými stranami v jedné rovině	107
18. Vzájemná indukčnost mezi jednovrstvovými solenoidy	108
18. 1. Sousedé nesoustředné cívky	108
18. 2. Sousedé soustředné cívky, když vnější cívka je delší	108
18. 3. Sousedé soustředné solenoidy, když vnější cívka je kratší	108
18. 4. Vzájemná indukčnost mezi dvěma sousedními částmi jednoho solenoidu (solenoid s odboč- kou)	109
18. 5. Poznámky o vzorcích	109
19. Vzájemná indukčnost mezi mnohovrstvovými cívkami	109
19. 1. Dvě kruhové sousedé cívky s malým obdélníkovým průřezem	109
19. 2. Dvě kruhové sousedé cívky s obdélníkovým průřezem	110
19. 3. Dvě stejné sousedé cívky	110
19. 4. Dvě cívky stejného průměru	110
IIc. Cívky bez magnetických jader	111
20. Druhy vřutí používané v cívkách bez magnetických jader	111
21. Ztráty cívek bez magnetických jader při vysokých kmitočtech	111
21. 1. Způsob vyjádření ztrát	111
21. 2. Příčina ztrát v cívkách	111
21. 3. Hodnoty činitele jakosti Q u jednovrstvových cívek	111
21. 4. Hodnoty činitele jakosti Q u mnohovrstvových cívek	113
21. 5. Hodnota činitele jakosti Q u toroidních cívek	114
22. Výpočet ztrát v mědi cívek	114
22. 1. Ztráty v mědi u jednovrstvových solenoidů	115
22. 2. Výpočet ztrát v mědi u mnohovrstvových cívek	119
22. 3. Výpočet ztrát v mědi u toroidní cívky	120
22. 4. Praktický význam vzorců pro výpočet ztrát v mědi	120
23. Vlastní kapacita cívek	120
23. 1. Vliv vlastní kapacity	121
24. Teplotní součinitel indukčnosti	122
24. 1. Cívky s malým teplotním součinitelem indukčnosti	132

VI. OSCILÁTORY

V Ia. Oscilátory pro dlouhé a krátké vlny	577
126. Oscilátory pro vysílače	577
126. 1. Zapojení oscilátorů	577
126. 2. Početní úvahy	578
126. 3. Praktické nastavení oscilátorů	580
127. Různé údaje o oscilátorech	580
127. 1. Buzení kmitů	580
127. 2. Amplituda kmitů	581
127. 3. Přerušované (relaxační) kmity	581
127. 4. Vysazení kmitů	581
127. 5. Tvar kmitů	582
127. 6. Elektronky	582
128. Kmitočtová stabilita oscilátorů	582
128. 1. Kmitočet a kmitočtová stabilita obyčejných oscilátorů	582
128. 2. Návrh obvodu se stabilním kmitočtem. Oscilátory s rezonančními vedeními.	582
128. 3. Vliv zátěže na kmitočet. Řídící oscilátor a zapojení elektronovou vazbou	583
128. 4. Vliv napájecích napětí na kmitočet	584
128. 5. Vliv harmonických na stabilitu kmitočtu.	587
129. Křemenné krystaly a krystalové oscilátory	587
129. 1. Kmitý krystalu	587
129. 2. Vlastnosti piezoelektrických krystalů	587
129. 3. Obyčejné řezy krystalů	588
129. 4. Náhradní elektrické schéma krystalového oscilátoru	593
129. 5. Zapojení krystalových oscilátorů	594
129. 6. Upevnění krystalu	596
129. 7. Vlastnosti krystalových oscilátorů	598
130. Různé druhy oscilátorů a kmitů	598
130. 1. Parasitní kmity	598
130. 2. Příklady parazitních kmitů	598
130. 3. Potlačení parazitních kmitů	603
130. 4. Parasitní kmity v zesilovačích zvukového kmitočtu	604
131. Laboratorní oscilátory	604
131. 1. Zvláštní požadavky na laboratorní oscilátory	604
131. 2. Oscilátor stabilisovaný odporem	604
131. 3. Oscilátory RC	606
131. 4. Oscilátory s fázovým posunem	608
131. 5. Obyčejné oscilátory se zvláštním řízením amplitudy	608
131. 6. Záznějové oscilátory	609
131. 7. Dynatronové a jiné oscilátory se záporným odporem	610
132. Synchronisace elektronkových oscilátorů	612
133. Oscilátory s větším počtem kmitočtů	612
134. Mnohofázové oscilátory	613
135. Relaxační oscilátory	613
135. 1. Multivibrátor	613
135. 2. Synchronisace multivibrátorů vnějším napětím	615
135. 3. Jednorázové multivibrátory	617
135. 4. Blokovací oscilátory	618
135. 5. Různé druhy relaxačních oscilátorů	619
136. Zdroje kmitů zvláštních tvarů	621
136. 1. Omezovače amplitud	621
136. 2. Derivační a integrační obvody	622
136. 3. Zdroje obdélníkových kmitů	622
136. 4. Zdroje impulsů	623
136. 5. Zdroje pilovitého napětí	624
136. 6. Vrátkové impulsy	625
136. 7. Spektrum kmitů zvláštního tvaru	626
137. Vytvoření časového zpoždění	626
138. Spoušťové obvody	627
139. Děliče kmitočtu	627
V Ib. Zdroje velmi krátkých vln	629
140. Triodové oscilátory pro velmi krátké vlny	629
140. 1. Zapojení oscilátorů pro velmi krátké vlny	631
140. 2. Oscilátory se souspým obvodem	632

140. 3. Použití zdrojů decimetrových vln	633
140. 4. Oscilátor se souosým motýlovým obvodem	634
141. Klystronové oscilátory	635
141. 1. Reflexní klystron	638
142. Elektronové (Barkhausenovy) kmity v triodách	641
142. 1. Způsob činnosti	641
142. 2. Vlastnosti triodových elektronových oscilátorů	642
143. Magnetronové oscilátory	643
143. 1. Magnetronové oscilátory elektronového druhu	644
143. 2. Druhy rezonančních kmitů v magnetronu a jejich rozdělení	645
143. 3. Ladění magnetronů	647
143. 4. Způsob vzniku kmitů	648
143. 5. Pracovní charakteristiky magnetronových oscilátorů	650
143. 6. Další údaje o činnosti magnetronů	650
143. 7. Magnetrony s dělenou anodou	652
143. 8. Dynatronové magnetrony se záporným odporem	653
144. Různé elektronky pro velmi krátké vlny	654
144. 1. Diodový oscilátor	654
144. 2. Heilova elektronka	654
144. 3. Elektronka s indukčním výstupem	654

VII. MODULACE A DEMODULACE

VIIa. Amplitudová modulace	657
145. Složení amplitudově modulovaných kmitů	657
145. 1. Rozbor modulovaného kmitu	657
145. 2. Pásmo postranních kmitočtů, používaná v telegrafii, telefonii a při přenosu obrazů	658
146. Zesilovače třídy C s anodovou modulací	660
146. 1. Požadavky kladené na modulátor	661
146. 2. Elektronky pro anodově modulované zesilovače třídy C	662
147. Zesilovač třídy C s mřížkovou modulací	662
147. 1. Skreslení mřížkově modulovaného zesilovače	663
147. 2. Mřížková modulace bez mřížkového proudu	665
147. 3. Mřížková modulace zesilovačů třídy C s tetradami, se svazkovými elektronkami a s pentadami	665
147. 4. Mřížkově modulovaný zesilovač s velkou účinností	665
148. Různé druhy modulovaných zesilovačů	667
148. 1. Modulace hradící mřížkou	667
148. 2. Modulace stínící mřížkou	668
148. 3. Kathodová modulace	669
148. 4. Absorpční modulace	669
148. 5. Modulační soustavy s odděleným tvořením postranních pásem	671
148. 6. Modulační soustava s velkou účinností	672
148. 7. Modulace rozfázováním	673
148. 8. Modulační soustava s ovládanou nosnou vlnou	674
148. 9. Modulovaný zesilovač podle Van der Bijla	676
149. Modulace oscilátorů	676
149. 1. Anodová modulace oscilátoru	677
149. 2. Různé druhy modulovaných oscilátorů	678
150. Porovnání modulačních soustav	678
151. Soustavy s potlačenou nosnou vlnou a vytvoření jednoho postranního pásma	679
152. Nelineární modulátory	681
152. 1. Kuproxidyové modulátory	681
VIIb. Detekce	682
153. Detekce amplitudově modulovaných kmitů	682
153. 1. Diodová detekce amplitudově modulovaných kmitů	682
153. 2. Účinnost usměrnění	683
153. 3. Skreslení v diodových detektorech. Poměr impedancí zátěže pro stejnosměrný a střídavý proud	684
153. 4. Vstupní impedance diodových detektorů. Zmenšení hloubky modulace přiváděného signálu detektorem	685
153. 5. Vysokofrekvenční napětí na výstupu detektoru	686
153. 6. Pokusné určení charakteristiky diody	686
153. 7. Praktická zapojení diodových detektorů a hodnoty jejich prvků	688
153. 8. Výkonový diodový detektor	691

154. Různé způsoby detekce	691
154. 1. Anodová detekce silných signálů	691
154. 2. Detektor s nekonečnou vstupní impedancí	693
154. 3. Výkonový mřížkový detektor	693
154. 4. Kvadratická detekce (detekce slabých signálů)	695
154. 5. Krystalové detektory	696
154. 6. Kuproxydové detektory	697
155. Přeměna kmitočtu směřováním	697
155. 1. Směšovací obálka	698
155. 2. Lineární a kvadratická detekce směšovaných kmitů	699
156. Speciální elektronky pro přeměnu kmitočtu	699
156. 1. Kvantitativní vztahy ve směšovacích elektronkách	702
156. 2. Porovnání směšovacích elektronek	704
156. 3. Šumy ve směšovacích elektronkách	706
157. Diodové a krystalové směšovače	707
157. 1. Krystalový směšovač	708
157. 2. Diodové směšovače	709
157. 3. Šumy diodových a krystalových směšovačů	709
158. Různé	709
158. 1. Detektory se zpětnou vazbou	709
158. 2. Kmitající (záznějové) detektory	710
158. 3. Skreslení modulační obálky, vznikající vlivem fázových posunů, a změna poměrné velikosti rozdílových složek	711
158. 4. Současná detekce dvou modulovaných kmitů	712
158. 5. Detekce při příjmu jednoho postranního pásma	713
VIIc. Kmitočtová modulace	714
159. Kmitočtové a fázové modulované kmitů	714
159. 1. Složky kmitočtové modulovaných kmitů	714
159. 2. Kmitočtové modulované vlny nesinusovou modulací	715
159. 3. Fázová modulace	716
159. 4. Současná fázová, amplitudová a kmitočtová modulace	717
159. 5. Vliv násobení nebo dělení kmitočtu na fázové nebo kmitočtové modulované vlny	717
160. Získávání kmitočtové a fázové modulovaných kmitů	718
160. 1. Kmitočtová modulace	718
160. 2. Kmitočtová modulace založená na fázové modulaci	719
160. 3. Fázový modulátor s reaktorem	721
161. Detekce kmitočtové a fázové modulovaných signálů	722
161. 1. Praktické druhy detektorů kmitočtové modulovaných signálů	722
161. 2. Různé způsoby detekce kmitočtové modulovaných signálů	724
VIII. NAPÁJECÍ ZDROJE	
VIIIa. Síťové zdroje anodového napětí	727
162. Druhy usměrňovačů	727
162. 1. Usměrňovací elektronky	727
162. 2. Rtuťové usměrňovací výbojky se žhavou katodou	728
162. 3. Ostatní druhy usměrňovačů	728
162. 4. Paralelní chod usměrňovačů	729
163. Zapojení usměrňovačů	729
163. 1. Zapojení jednofázových usměrňovačů	730
163. 2. Mnohofázová usměrňovací zapojení	731
163. 3. Požadavky na izolaci transformátorů	734
163. 4. Smíšená zapojení usměrňovačů	735
164. Činnost usměrňovače při použití vyhlazovacího filtru s tlumivkovým vstupem	735
164. 1. Vztahy mezi proudy a napětími v usměrňovačích a transformátorech	735
164. 2. Kvantitativní vztahy [pro ideální usměrňovač pracující do vyhlazovacího filtru se vstupní tlumivkou]	736
164. 3. Stálost výstupního napětí usměrňovače s indukční zátěží	738
164. 4. Vliv vyhlazovacího filtru se vstupní tlumivkou konečné indukčnosti	739
165. Činnost usměrňovačů při použití vyhlazovacího filtru s kondensátorovým vstupem	741
165. 1. Kvantitativní vztahy	741
165. 2. Rozbor síťových zdrojů s kondensátorovým vstupem filtru	743
165. 3. Zjednodušený způsob výpočtu síťového zdroje s kondensátorovým vstupem filtru	744
166. Vyhlažovací filtry	751
166. 1. Filtry s indukčností a kapacitou	751

166. 2. Filtry RC	752
166. 3. Vyvážené filtry a filtry s rezonančními členy	753
166. 4. Stupňové filtry	755
166. 5. Induktivnosti a kapacity filtrů	756
167. Příklady výpočtu síťových zdrojů	756
VIIIb. Různé síťové zdroje	758
168. Získávání anodového napětí ze zdroje stejnosměrného nízkého napětí	758
168. 1. Vibrátory	758
168. 2. Rotační měnič	759
169. Obvody s vlastním usměrněním	759
170. Zařízení k regulaci napětí	760
170. 1. Elektronkové stabilisátory napětí	760
170. 2. Ferromagnetické stabilisátory	762
170. 3. Výbojkové stabilisátory	762
170. 4. Variátory	763
171. Problémy při žhavení katod střídavým proudem	763
171. 1. Bručení způsobené střídavým proudem žhavení	763
171. 2. Žhavicí napájecí zařízení s mnohofázovým proudem nebo s fázovým posunem žhavicího proudu o 90° vzhledem k napětí na anodě	765
171. 3. Bručení u nepřímo žhavených elektronek	765
172. Zdroje mřížkového předpětí	766
173. Vysokofrekvenční zdroje stejnosměrného napětí pro televizi a elektronovou optiku	767
IX. VYSILAČE A PŘIJIMAČE	
IXa. Vysilače	771
174. Všeobecné poznatky	771
175. Radiotelefonní vysilače s amplitudovou modulací	771
175. 1. Rozhlasové vysilače	771
175. 2. Radiotelefonní vysilače pro krátké a velmi krátké vlny	772
175. 3. Záporná zpětná vazba v radiotelefonních vysilačích	772
175. 4. Zvláštnosti nízkofrekvenčních zesilovacích soustav	775
175. 5. Hluk pozadí a skreslení, způsobované filtry	776
175. 6. Synchronisace rozhlasových vysilačů	777
175. 7. Přenos s jedním postranním pásmem a přenos nesouměrnými postranními pásmy	777
175. 8. Utajení radiotelefonního přenosu	778
175. 9. Duplexní radiotelefonní spojení na jednom kmitočtu	778
176. Radiotelegrafní vysilače	779
176. 1. Způsoby klíčování	780
176. 2. Praskání při činnosti klívovače	780
176. 3. Přečhodné jevy v napájecích obvodech, způsobené klíčováním	781
176. 4. Kmitočtové zdvojování radiotelegrafních signálů	783
176. 5. Klíčování fázovým posunem	783
177. Dodatky	783
177. 1. Potlačení harmonických kmitočtů při vysílání	783
177. 2. Rušení sousedního kanálu postranními pásmy vyšších řádů	785
177. 3. Parasitní fázová a kmitočtová modulace	785
177. 4. Ladění a změna délky vlny vysilačů	786
177. 5. Kontrolní a ochranné zařízení vysilačů	786
IXb. Přijímače amplitudově modulovaných kmitů	788
178. Rozhlasové a krátkovlnné superheterodyny	788
178. 1. Charakteristické vlastnosti radiových přijímačů	788
178. 2. Vysokofrekvenční část	788
178. 3. Směšovač a místní oscilátor	791
178. 4. Mezifrekvenční zesilovač	791
178. 5. Detektor	791
178. 6. Nízkofrekvenční zesilovač	792
178. 7. Zdroje napětí	792
178. 8. Přijímače pro krátké vlny s amplitudovou modulací	793
178. 9. Přijímače centimetrových vln	793
179. Pomocná zařízení přijímačů	795
179. 1. Samočinné vyrovnávání citlivosti	795
179. 2. Ruční řízení hlasitosti	797
179. 3. Řízení barvy zvuku (tónová clona)	797

179. 4. Tlačítkové ladění	797
179. 5. Způsoby ladění; přepínače pásem; rozprostřená pásma	798
179. 6. Stálost cejchování; stabilizace přijímačů krystalem	799
179. 7. Rušivé jevy v superheterodynech	799
179. 8. Příčná modulace	801
179. 9. Vnější příčná modulace	801
179. 10. Šum a poměr signálu k šumu	802
179. 11. Šumy za praktických podmínek	804
179. 12. Chvění a mikrofoničnost	805
179. 13. Ladění a elektrický souběr ladících obvodů přijímačů	805
179. 14. Ukazatel vyladění	808
179. 15. Zvláštní vlastnosti velmi jakostních přijímačů	809
179. 16. Zařízení pro potlačení poruch mezi kanály	809
179. 17. Samočinné doladování	811
180. Spojové a sdělovací přijímače	812
180. 1. Přijem telegrafních signálů	812
180. 2. Krystalové filtry	813
180. 3. Omezovače poruch	814
181. Různé druhy přijímačů a přijímacích zařízení	815
181. 1. Přijímače s přímým zesílením	815
181. 2. Přijímače s dvojnásobnou kmitočtu	815
181. 3. Bezporuchové přijímače s tónovou korekcí	815
181. 4. Přijímače pro jedno postranní pásmo	816
181. 5. Zařízení pro výběrový příjem; přijímače typu „Musa“	816
181. 6. Superregenerační přijímače	819
IXc. Vysílače a přijímače na kmitočtovou modulaci	822
182. Kmitočtově modulované vysílače	822
182. 1. Kmitočtově modulované vysílače s reaktanční elektronikou	822
182. 2. Kmitočtově modulované vysílače používající fázové modulace	824
182. 3. Záporná zpětná vazba v kmitočtově modulovaných vysílačích	825
183. Přijímače na kmitočtovou modulaci	826
184. Zvláštnosti zapojení na kmitočtovou modulaci	828
184. 1. Zmenšení hluku v soustavách na kmitočtovou modulaci	828
184. 2. Rušení dvěma vysílači se společným kanálem a příčná modulace	830
184. 3. Poměrné výhody širokopásmových a úzkopásmových soustav na kmitočtovou modulaci	831
184. 4. Použití záporné zpětné vazby v přijímačích na kmitočtovou modulaci	831
185. Impulsové sdělovací soustavy	831
185. 1. Způsoby přenosu signálů impulsy	831
185. 2. Zvláštnosti výpočtu impulsových oscilátorů	832
185. 3. Způsoby impulsové modulace	834
185. 4. Vnucená modulace	834
185. 5. Samočinná modulace	836
185. 6. Lineární zdroj impulsů	836
185. 7. Mnohonásobný časový přenos	837
185. 8. Poměr signálu k hluku	838
186. Reléová sdělovací soustava	838
X. ŠÍŘENÍ VLN	
Xa. Přizemní vlna a vliv země	839
187. Činitelé, mající vliv na intenzitu pole přizemní vlny	839
188. Povrchová vlna	839
188. 1. Intenzita pole povrchové vlny v malých vzdálenostech, kde zakřivení země lze zanedbat	840
188. 2. Intenzita pole povrchové vlny ve velkých vzdálenostech, kde zakřivení země nelze zanedbat	842
188. 3. Souhrn postupů při výpočtu intenzity pole povrchové vlny	846
189. Intenzita pole přizemní vlny při anténách v určité výšce nad zemí	847
189. 1. Zakřivení země	848
189. 2. Vliv výšky anteny	850
189. 3. Výpočet intenzity pole prostorové vlny při umístění přijímač anteny nad čarou přímé viditelnosti	854
189. 4. Rozbor vlivu výšky anteny	856
190. Několik poznámek k šíření přizemní vlny	858
190. 1. Složité cesty	858

190. 2. Vliv změny dielektrické konstanty atmosféry s výškou	859
190. 3. Sklon čela povrchové vlny a její průnik do země	859
191. Odraz radiových vln	861
191. 1. Abnormální šíření vln	867
192. Konstanty země	867
Xb. Ionosféra a její vliv na šíření vln	869
193. Ionosféra	869
193. 1. Všeobecné poznatky	869
194. Šíření vln v ionosovaném prostředí	870
194. 1. Základní jevy	870
194. 2. Index lomu a dielektrická konstanta ionosovaného prostředí	871
194. 3. Pohlcování energie vln v ionosféře	873
194. 4. Dráha vlny v ionosféře	874
194. 5. Efektivní výška	876
194. 6. Kritické kmitočty	877
194. 7. Odraz radiových vln ionosférou	877
195. Normální vlastnosti ionosféry	878
195. 1. Normální složení ionosféry a její specifikace	878
195. 2. Pravidelné denní a noční změny ionosféry	878
195. 3. Dlouhodobé změny v ionosféře	880
195. 4. Změny ionosféry v závislosti na zeměpisné šířce a délce	880
196. Nepravidelné jevy v ionosféře	881
196. 1. Odrazy od mimořádné (sporadické) vrstvy E	881
196. 2. Náhlé ionosférické poruchy; únik	882
196. 3. Dlouhodobý útlum v dolních vrstvách	882
196. 4. Ionosférické bouře	882
197. Způsoby zkoumání ionosféry	883
197. 1. Impulsový způsob	883
197. 2. Různé způsoby zkoumání vlastností ionosféry	885
197. 3. Polarizační charakteristiky dopadajících vln; eliptická polarisace	886
197. 4. Zkoumání stavu ionosféry podle křivek intenzity pole	886
198. Různé poznatky o ionosféře	887
198. 1. Vliv zatmění	887
198. 2. Vliv meteorů na vlastnosti ionosféry	887
198. 3. Rozptyl vlny a s ním spojená odchylka dráhy od velké kružnice	887
198. 4. Lucembursko-Gorkovský jev	888
198. 5. Ozvěna signálů	888
198. 6. Závislost stavu ionosféry a intenzity signálu na počasí	888
Xc. Šíření vln různých kmitočtů	889
199. Vlastnosti šíření radiových vln velmi nízkých kmitočtů (pod 100 kHz)	889
199. 1. Vliv sluneční činnosti	891
200. Vlastnosti šíření radiových vln středních kmitočtů (od 100 do 500 kHz)	891
201. Vlastnosti šíření rozhlasových vln (od 500 do 2000 kHz)	892
201. 1. Intenzita pole, nutná pro příjem rozhlasu	892
201. 2. Přizemní vlna v rozhlasovém kmitočtovém pásmu	892
201. 3. Odražená vlna	897
201. 4. Přenos ve dne	900
201. 5. Přenos v noci	900
201. 6. Obecné závěry	901
202. Vlastnosti šíření krátkých vln (od 2 do 30 MHz)	903
202. 1. Oblast ticha a maximální použitelný kmitočet	903
202. 2. Dráhy šíření; úhel vyzářování a úhel příjmu	905
202. 3. Optimální kmitočet	906
202. 4. Intenzita pole	908
202. 5. Selektivní únik amplitudové a kmitočtové modulovaných signálů	908
202. 6. Signály obíhající kolem země	909
203. Vlastnosti šíření velmi krátkých vln (nad 30 MHz)	909
203. 1. Křivky intenzity pole	909
203. 2. Meze praktického použití theoretických křivek intenzity pole	915
203. 3. Únik na velmi krátkých vlnách	916
203. 4. Troposférické odrazy	917
203. 5. Vertikální a horizontální polarisace	918
204. Atmosférické poruchy a šumy	919
204. 1. Druhy a zdroje atmosférických poruch	919

204. 2. Vliv kmitočtu na způsob šíření atmosférických poruch	920
204. 3. Opatření proti atmosférickým poruchám	921
204. 4. Statické poruchy	922
204. 5. Poruchy způsobené průmyslovými zařízeními	923

XI. ANTENY

XIa. Základní vztahy	924
205. Vyzářování	924
205. 1. Podstata vyzářovaných vln	924
205. 2. Vyzářování elementárního dipólu	924
205. 3. Vyzářované pole, tvořené skutečnou antenou soustavou	926
206. Pole v blízkosti anteny	926
206. 1. Indukční pole	926
207. Rozložení proudu v antenních soustavách	927
207. 1. Resonanční anteny	927
207. 2. Aperiodické anteny (antený s postupnou vlnou)	929
208. Vliv země; zrcadlové obrazy anten	929
209. Vlastní a vzájemná impedance anten	930
209. 1. Vlastní impedance	930
209. 2. Vzájemná impedance	931
209. 3. Velikosti vzájemné impedance v typických případech	933
209. 4. Vzájemné vztahy proudů a napětí v soustavách s vázanými antenami	934
209. 5. Měření vlastních i vzájemných impedancí	935
210. Energetické poměry v anténách	936
210. 1. Výpočet vyzářované energie	936
210. 2. Vyzářovací odpor	938
210. 3. Činitel směrovosti antenních soustav	938
211. Přijímací anteny	939
212. Theorem reciprocity v teorii anten	940
XIb. Vlastnosti různých druhů antenních soustav	942
213. Elementární dipól	942
214. Jednovodičová laděná antena	942
214. 1. Vyzářovací diagram vodiče, vzdáleného od země	942
214. 2. Vyzářovací odpor a činitel směrovosti	943
214. 3. Vliv ideální země na vlastnosti rezonujícího vodiče	944
215. Uzemněné vertikální anteny	946
215. 1. Uzemněný vertikální vodič	946
215. 2. Vertikální uzemněné anteny s kapacitní zátěží ve vrcholu; sekcionované anteny	947
216. Anteny s postupnou vlnou	949
217. Antenní soustavy	950
217. 1. Vyzářovací diagram pravoúhlé soustavy stejných zářičů	950
217. 2. Antenní řada s příčným vyzářováním (broadside)	951
217. 3. Antenní řady s podélným vyzářováním (end-fire)	953
217. 4. Složitě antenní soustavy	955
217. 5. Antenní soustavy s dvěma prvky	956
218. Kosočtverečná antena	957
219. Laděná antena typu V	959
220. Antenní řada s postupnou vlnou	961
221. Antenní soustavy s pasívními prvky	962
221. 1. Rozbor působení pasívní anteny	962
221. 2. Typické antenní soustavy s pasívními prvky	963
221. 3. Ladění antenních soustav s pasívními zářiči	965
222. Smyčkové anteny	965
222. 1. Vlastnosti obyčejné smyčkové anteny	965
222. 2. Smyčkové anteny pro velmi krátké vlny	966
222. 3. Kombinace smyčkové a vertikální anteny	967
222. 4. Noční jev	968
222. 5. Adcockova antena	969
222. 6. Druhy Adcockových anten a jejich polarizační chyby	971
223. Mnohofázové antenní soustavy	972
223. 1. Křížová antena	972
223. 2. Mnohofázové antenní soustavy	973
224. Kruhové antenní soustavy	973
225. Antenní soustavy s rovinnými reflektory	975

225. 1. Soustavy s jedním plochým reflektorem	975
225. 2. Antena s úhlovým reflektorem	975
226. Vlnová (Beverageova) antena	977
227. Antenní soustavy s říditelnou směrovností	978
228. Antenní soustavy s danou směrovou charakteristikou	978
XIc. Anteny pro decimetrové a centimetrové vlny	981
229. Trychtýřové anteny	981
229. 1. Všeobecné vlastnosti	981
229. 2. Ploché trychtýře	982
229. 3. Jehlanové trychtýře	986
229. 4. Kuželové trychtýře	988
229. 5. Dvojitřanné dvojkuzelové trychtýře	989
230. Čočky	991
231. Trubkové zářiče]	993
232. Dielektrické anteny	993
233. Anteny s parabolickými reflektory	995
233. 1. Rotační paraboloid	996
233. 2. Reflektor tvaru parabolického válce	997
234. Štěrbinové anteny	998
234. 1. Charakteristická impedance štěrbinové anteny]	1000
XId. Vysílací anteny	1002
235. Vysílací anteny pro kmitočty pod 550 kHz	1002
235. 1. Ztrátový odpor; způsoby uzemnění	1002
236. Vysílací anteny pro rozhlasové pásmo (550 až 2000 kHz)	1003
236. 1. Rozložení pole ve vertikální rovině]	1003
236. 2. Konstrukce věží	1004
236. 3. Způsoby buzení věžových anten	1005
236. 4. Napáječe]	1007
236. 5. Způsoby uzemnění věžových anten	1007
236. 6. Antenní řady	1008
237. Krátkovlnné vysílací anteny (2 až 30 MHz)	1008
237. 1. Konstrukční provedení půlvlnné anteny	1008
237. 2. Směrové krátkovlnné vysílací anteny	1010
237. 3. Letadlové anteny	1011
237. 4. Automobilové anteny	1012
237. 5. Antenní soustavy laděné pro provoz na několika kmitočtech	1012
237. 6. Napájecí vedení pro krátkovlnné vysílače.	1012
238. Vysílací anteny pro velmi vysoké kmitočty (30 až 600 MHz).	1015
238. 1. Rozhlasové anteny pro velmi krátké vlny]	1916
239. Vysílací anteny pro decimetrové a centimetrové vlny (nad 600 MHz)	1016
XIe. Přijímací anteny	1018
240. Všeobecné poznatky	1018
241. Dlouhovlnné přijímací anteny	1018
242. Rozhlasové přijímací anteny	1019
242. 1. Automobilové anteny	1019
242. 2. Protišumové antenní soustavy a anteny pro všechny rozsahy	1019
242. 3. Vysokofrekvenční drátový rozhlas	1022
243. Krátkovlnné přijímací anteny	1022
244. Přijímací anteny pro velmi krátké vlny.	1023
XI. Širokopásmové a televizní anteny.	1024
245. Širokopásmové antenní soustavy	
245. 1. Všeobecné úvahy	1024
245. 2. Válcové anteny	1025
245. 3. Kuželové anteny	1026
245. 4. Různé druhy širokopásmových anten	1028
245. 5. Rukávové anteny	1029
246. Požadavky na televizní anteny	1033
246. 1. Širokopásmové anteny, vhodné pro televizi	1034
246. 2. Výhody křížových anten	1035

XII. MĚŘENÍ

XIIa. Veličiny elektrických obvodů při nízkých kmitočtech 1037
247. Odpor při stejnosměrném proudu 1037
247. 1. Wheatstonův můstek 1037
247. 2. Ohmmetry 1038
248. Místková měření indukčnosti, kapacity, odporu a vzájemné indukčnosti při zvukových kmitočtech 1038
248. 1. Typická zapojení můstků 1039
248. 2. Wagnerova zem 1040
248. 3. Zvláštnosti při měření indukčnosti 1040
248. 4. Měření vzájemné indukčnosti 1041
248. 5. Zvláštnosti při měření kapacity 1041
248. 6. Vstupní a výstupní impedance můstků 1043
249. Efektivní (dynamická) indukčnost 1044
XIIb. Veličiny elektrických obvodů při vysokých kmitočtech 1047
250. Substituční metoda 1047
251. Činný odpor a činitel jakosti laděných obvodů 1048
251. 1. Metoda měření činného odporu jeho změnou 1048
251. 2. Měření činného odporu změnou reaktance (změnou kapacity) 1049
251. 3. Způsob měření změnou kmitočtu 1050
251. 4. Způsob měření neutralisací činného odporu 1051
251. 5. Měřič činitele jakosti 1051
252. Stíněné můstky 1052
253. Nulové obvody tvaru přemostěného T a tvaru dvojitého T 1053
254. Měření impedancí pomocí vedení 1055
255. Normály pro vysokofrekvenční měření 1057
256. Různá měření 1058
256. 1. Měření skutečné indukčnosti a rozptylové kapacity cívky 1058
256. 2. Měření velmi malých kapacit 1058
256. 3. Měření dielektrik 1059
XIIc. Měření napětí, proudu a výkonu 1060
257. Voltmetry a ampérmetry na stejnosměrný proud 1060
258. Voltmetry a ampérmetry pro technické kmitočty 1061
259. Měřidla s kuproxidovými usměrňovači 1061
260. Měřidla s tepelnými články 1062
260. 1. Druhy tepelných článků 1063
260. 2. Kmitočtové charakteristiky tepelných článků 1063
260. 3. Měření velkých proudů 1064
261. Elektronkové voltmetry 1064
261. 1. Elektronkové voltmetry s anodovou detekcí 1065
261. 2. Spíčkové elektronkové voltmetry s mřížkovým předpětím 1067
261. 3. Diodové voltmetry 1068
261. 4. Kmitočtová závislost elektronkových voltmetrů a jejich činnost při velmi vysokých kmitočtech 1070
261. 5. Závislost údajů na časovém průběhu kmitů 1070
261. 6. Logaritmické elektronkové voltmetry 1071
261. 7. Středně elektronkové voltmetry se zápornou zpětnou vazbou 1072
261. 8. Elektronkové voltmetry a mikroampérmetry na stejnosměrný proud 1072
262. Voltmetry a ampérmetry s obrazovkou 1073
263. Měření výkonu 1073
264. Indikátory úrovně 1075
XIIId. Časový průběh a fáze kmitů 1076
265. Harmonická analýza kmitů 1076
265. 1. Fourierova metoda určení součinitelů pro kmitů libovolného časového průběhu 1076
265. 2. Početní způsob 1077
266. Vlnové analyzátoři 1078
266. 1. Zázneřový vlnový analyzátor 1078
266. 2. Měření činitele tvarového skreslení potlačěním základního kmitočtu 1079
266. 3. Různé způsoby rozboru tvaru kmitů 1081
267. Měření fáze 1083
268. Posouváče fáze 1085

XIIe. Měření kmitočtu	1086
269. Normály kmitočtu	1086
269. 1. Primární normály kmitočtu	1086
269. 2. Sekundární normály kmitočtu	1087
269. 3. Kmitočtové monitory	1087
269. 4. Radiové signály jako normály kmitočtu	1087
270. Různé způsoby měření radiových kmitočtů.	1087
270. 1. Vlnoměry	1088
270. 2. Záznamový měřič kmitočtu	1088
270. 3. Měření kmitočtu Lecherovým vedením	1088
270. 4. Způsoby měření kmitočtu mústkovými nebo nulovými metodami	1089
271. Způsoby porovnávání kmitočtu	1089
271. 1. Interpolační způsob	1089
271. 2. Porovnávání radiových kmitočtů přímým měřením rozdílového kmitočtu	1089
271. 3. Lineární interpolace	1090
272. Měření zvukových kmitočtů	1090
272. 1. Srovnávací metoda	1091
272. 2. Mústková metoda	1092
272. 3. Měření zvukových kmitočtů počítači	1093
272. 4. Určení odchylky od daného kmitočtu ve zvukovém pásmu	1094
272. 5. Počítače	1094
XIIIf. Měření charakteristických veličin elektronek	1096
273. Charakteristické veličiny elektronek	1096
273. 1. Určení veličin elektronek ze statických charakteristik	1096
273. 2. Experimentální určení veličin elektronek podle statických přírůstků napětí	1096
274. Dynamický způsob určení veličin elektronek	1097
274. 1. Měření vnitřního odporu obvodů jednotlivých elektrod	1097
274. 2. Měření zesilovacího činitele	1098
274. 3. Měření strmosti	1098
275. Určení veličin elektronek v oblasti kladných mřížkových napětí	1101
XIIg. Zesílení při zvukových a televizních kmitočtech	1102
276. Měření zesílení napětí	1102
276. 1. Získání známých napětí zvukového kmitočtu	1102
276. 2. Fázové posuny v zesilovačích	1103
276. 3. Porovnávání charakteristik zesílení pomocí oscilografu a zapisovacího přístroje	1104
277. Měření nelineárního skreslení zesilovačů	1105
278. Zkoušky s použitím obdélníkových kmitů	1105
278. 1. Skreslení tvaru obdélníkového kmitu v typických elektrických obvodech	1106
278. 2. Celkové zhodnocení činnosti zapojení při průchodu obdélníkových kmitů	1107
278. 3. Porovnávací zkoušky	1108
279. Zdroje obdélníkových kmitů	1108
280. Veličiny nízkofrekvenčních transformátorů	1109
XIIh. Měření radiových přijímačů	1112
281. Charakteristické vlastnosti přijímačů a jejich měření	1112
281. 1. Citlivost	1113
281. 2. Selektivnost	1113
281. 3. Kmitočtová charakteristika výkonu	1114
281. 4. Šumové číslo	1114
281. 5. Ostatní charakteristické vlastnosti přijímačů	1115
281. 6. Použití dvou měřicích vysilačů paralelně	1115
281. 7. Zkoušení jednotlivých částí přijímače	1116
282. Měřicí vysilače	1116
282. 1. Stínění měřicích vysilačů	1116
283. Výstupní útlumové články měřicích vysilačů	1118
283. 1. Útlumové články složené z odporů	1118
283. 2. Útlumové články se vzájemnou indukčností	1118
283. 3. Útlumové články kapacitní	1120
283. 4. Smíšené druhy útlumových článků	1121
283. 5. Zkouška přesnosti útlumového článku	1123
284. Sladování přijímačů	1123
284. 1. Visuální zkušební zařízení	1124

25. Praktická konstrukční provedení cívek	123
25. 1. Cívky pro rezonanční obvody přijímačů	123
25. 2. Cívky pro rezonanční obvody vysílačů	123
25. 3. Vysokofrekvenční tlumivky	124
25. 4. Cívky s proměnnou indukčností	125
25. 5. Neproměnné indukčnosti pro zvukové kmitočty	126
IId. Cívky s magnetickými jádry	127
26. Základní vlastnosti magnetických látek	127
26. 1. Permeabilita	127
26. 2. Ztráty v jádrech	128
26. 3. Harmonické kmitočty a křížové modulace, způsobované magnetickými jádry	130
27. Magnetické látky ve sdělovací technice	131
27. 1. Křemíková ocel	131
27. 2. Magnetické slitiny železa, niklu a kobaltu (permalloy, permivar a permendur)	131
27. 3. Trvalé (permanentní) magnety	132
28. Výpočet cívek se železnými jádry	133
28. 1. Indukčnost	133
28. 2. Efektivní indukčnost	134
28. 3. Rozptylová indukčnost	135
28. 4. Vlastní kapacita vinutí a jiné kapacity v cívkách se železnými jádry	136
29. Navrhování cívek a transformátorů s magnetickými jádry	137
29. 1. Hodnoty vinutí	137
29. 2. Návrh cívek protékanych stejnosměrným proudem	137
29. 3. Návrh malých transformátorů	139
30. Magnetická jádra cívek pro zvukové a vysoké kmitočty	140
30. 1. Použití plechových jader při zvukových a vysokých kmitočtech	141
30. 2. Cívky s jádry lisovanými z práškovitých magnetických látek	142
IIe. Kapacita a kondensátory	143
31. Definice kapacity	143
31. 1. Rozměry a jednotky	143
32. Ztráty v kondensátorech	143
33. Dielektrika	144
33. 1. Dielektrické ztráty. Činitel dielektrických ztrát	147
33. 2. Polární a nepolární dielektrika	147
34. Výpočet kapacit	148
34. 1. Kondensátor s rovnoběžnými deskami	148
34. 2. Dlouhé rovnoběžné pásy ve vzduchu	148
34. 3. Soustředné koule	148
34. 4. Isolované koule	149
34. 5. Isolovaný kotouč	149
34. 6. Osamocený vodič rovnoběžný se zemí	149
34. 7. Kapacita proti zemi u rovnoběžných vodičů ve stejné výšce nad zemí a navzájem spojených	150
34. 8. Kapacita vodorovné klece proti zemi	151
34. 9. Kapacita svislého vodiče a klecových anten proti zemi	151
34.10. Kapacita jednovodičových anten typu T a L proti zemi	151
34.11. Kapacita šikmého vodiče proti zemi	152
34.12. Kapacita svislého vějíře, kužele atd.	153
34.13. Kapacita mezi dvěma vodorovnými rovnoběžnými vodiči, vzdálenými od země	153
34.14. Kapacita mezi dvěma rovnoběžnými vodiči blízko země	154
34.15. Kapacita mezi dvěma vodorovnými rovnoběžnými vodiči, položenými nad sebou	155
34.16. Kapacita sousého kabelu	155
35. Vzduchové kondensátory	155
35. 1. Odpor a indukčnost vzduchových kondensátorů	155
35. 2. Průběh kapacity otočných kondensátorů	157
35. 3. Teplotní součinitel kapacity	158
35. 4. Vzduchové kondensátory pro vysílače	159
35. 5. Kondensátory se stlačeným nebo zředěným plynem	159
36. Kondensátory s tuhým dielektrikem	160
36. 1. Druhy používaných dielektrik	160
36. 2. Účinek, odpor a reaktance kondensátorů	160
36. 3. Teplotní součinitel kapacity	161
36. 4. Průrazné napětí	161
37. Elektrolytické kondensátory	161
37. 1. Vlastnosti elektrolytických kondensátorů	162

XIII. Modulace	1126
285. Měření amplitudové modulace	1126
285. 1. Měřič modulace s použitím usměrněné modulační obálky	1126
285. 2. Způsoby měření modulace obrazovkou	1126
286. Měření kmitočtové a fázové modulovaných kmitů	1127
286. 1. Určení modulačního indexu	1127
286. 2. Zjišťování fázové modulace ve vysílačích	1127
XIIJ. Intenzita pole radiových vln	1129
287. Měření intenzity pole	1129
287. 1. Měření indukované elektromotorické síly pomocí přijímače s cejchovaným mezifrekvenčním útlumovým článkem	1129
287. 2. Měření indukované elektromotorické síly substituční methodou	1129
287. 3. Zdroj standardní intenzity pole	1130
287. 4. Přesnost měření intenzity pole, zvláště při rozhlasových kmitočtech	1131
287. 5. Stálý zápis intenzity pole	1132
288. Měření statických poruch a šumů	1132
Přílohy	1133
1. Diagram reaktancí	1133
2. Diagram reaktancí	1135
Zkrácená značení časopisů v seznamu zahraniční literatury	1137
Seznam zahraniční literatury	1141
Seznam české a slovenské literatury	1193
Věcný rejstřík	1204

III. Stínění magnetických a elektrických poli	164
38. Vodivé stínění pro magnetické pole	164
38. 1. Stínění cívek	164
38. 2. Ploché stínítko	166
38. 3. Stínicí kryt obklopený homogenním magnetickým polem	166
39. Magnetické stínění	167
40. Elektrostatické stínění	168
40. 1. Elektrostatické stínění bez stínění magnetického	169
III. THEORIE OBVODŮ	
IIIa. Jednoduché laděné obvody	171
41. Seriový laděný obvod	171
41. 1. Základní vztahy pro seriový laděný obvod	171
41. 2. Obecné rezonanční křivky	172
41. 3. Praktická pravidla pro výpočet seriových laděných obvodů	174
41. 4. Praktický výpočet rezonančních křivek seriového laděného obvodu	175
41. 5. Logaritmický dekrement tlumení	175
41. 6. Seriový laděný obvod při změnách reaktance obvodu	175
41. 7. Seriové laděné obvody se stálým činným odporem	177
42. Paralelní laděné obvody	177
42. 1. Rozbor paralelních laděných obvodů s velkým Q	180
42. 2. Obecný případ paralelní resonance, zvláště pro obvody s malým Q	181
42. 3. Zvláštní případy velmi malého Q	184
42. 4. Paralelní laděné obvody s odbočkami	184
43. Indukčně vázané obvody	184
43. 1. Rozbor indukčně vázaných obvodů	184
43. 2. Podmínky pro získání maximálního sekundárního proudu	186
43. 3. Indukčně vázané cívky, posuzované jako transformátor	186
44. Rozbor některých jednoduchých vázaných obvodů	187
44. 1. Neladěný sekundární obvod beze ztrát	187
44. 2. Neladěný sekundární obvod	187
44. 3. Sekundární obvod laděný, primární obvod neladěný	187
45. Dva vázané rezonanční obvody, naladěné na týž kmitočet	189
45. 1. Základní vzorce	190
45. 2. Vliv vazby na poměr napětí při resonanci. Kritická vazba	190
45. 3. Podmínky pro vznik dvou maxim; výška, poloha a šířka maxim	191
45. 4. Zobecněné kmitočtové charakteristiky	193
45. 5. Praktický výpočet dvou vázaných rezonančních obvodů naladěných na týž kmitočet	194
45. 6. Paralelní napájení primárního obvodu	195
45. 7. Obvody vázané vedením	197
46. Vázané obvody laděné na poněkud rozdílné kmitočty	197
47. Kapacitní a autotransformátorová vazba	198
48. Soustavy, jejichž vazba se mění s kmitočtem	199
48. 1. Rozbor soustav se smíšenou vazbou	200
48. 2. Použití rozboru soustav se smíšenou vazbou	202
49. Pásmové propusti tvořené vázanými laděnými obvody	205
49. 1. Výpočet pásmových propustí s primárním a sekundárním obvodem naladěným na stejný kmitočet	205
49. 2. Vliv rezonančního kmitočtu na šířku pásma	206
49. 3. Pásmové charakteristiky při rozladěných vázaných obvodech	206
49. 4. Získání pásmových charakteristik kombinací rezonanční křivky s jedním nebo dvěma vrcholy s obyčejnou rezonanční křivkou	207
IIIb. Vedení s rozloženými impedancemi	208
50. Základní rovnice a pojmy	208
50. 1. Konstanty vedení	208
50. 2. Vlnová impedance	209
50. 3. Měrný útlum	212
50. 4. Měrný posun, vlnová délka a fázová rychlost	213
50. 5. Hyperbolické funkce a jejich komplexní složky	214
50. 6. Použití polárního tvaru komplexních veličin	215
51. Rozložení napětí a proudu na vedení. Vlny a jejich odraz	215
51. 1. Odraz vln	215
51. 2. Rozložení vln na vedení	216
51. 3. Rozložení napětí a proudu při různých zátěžích	217

51. 4.	Vliv měrného útlumu a měrného posunu na rozložení proudu a napětí	219
51. 5.	Fázové posuny způsobované vedeními	219
52.	Impedanční vlastnosti vedení	219
53.	Vlastnosti vedení beze ztrát	220
53. 1.	Kruhový diagram vedení	222
53. 2.	Příklady použití Smithova diagramu	223
54.	Přenos energie vedením při vysokých a nízkých kmitočtech	223
54. 1.	Neresonující vedení (vedení přizpůsobené)	223
54. 2.	Resonující vedení (vedení se stojatými vlnami)	224
54. 3.	Přenos energie zvukových kmitočtů na malé vzdálenosti	224
55.	Přizpůsobování impedancí	225
55. 1.	Přizpůsobovací čtyřpóly	225
55. 2.	Přizpůsobení transformátorem	225
55. 3.	Vazby rezonančním vedením	225
55. 4.	Vazba čtvrtvlnným vedením	225
55. 5.	Přizpůsobení impedancí pahýlovým vedením	226
55. 6.	Dvojitě pahýlové vedení	227
55. 7.	Přizpůsobovací dielektrický transformátor pro sousedé vedení	228
55. 8.	Přizpůsobení přemosťujícím vedením	229
56.	Vedení s rozloženými impedancemi jako laděný obvod	230
56. 1.	Vedení jako paralelní laděný obvod	230
56. 2.	Vedení jako seriový laděný obvod	231
56. 3.	Vedení jako reaktanční odpor s malými ztrátami	231
57.	Různé vlastnosti vedení s rozloženými impedancemi	232
57. 1.	Nerovnoměrnosti	232
57. 2.	Souměrná a nesouměrná vedení	233
57. 3.	Vyzařování vedení s rozloženými impedancemi	233
57. 4.	Umělá vedení	234
57. 5.	Pupínovaná a podobně upravovaná vedení	234
57. 6.	Exponenciální vedení	236
57. 7.	Směrové odbočky	237
57. 8.	Měření měřicím vedením	238
57. 9.	Kmity vyššího řádu na vedeních	239
IIIc.	Teorie čtyřpólů, filtry a vyrovnávače	240
58.	Definice	240
59.	Základní zákony	240
59. 1.	Zákon superposice	240
59. 2.	Zákon reciprocit	241
59. 3.	Théveninův theorem	241
59. 4.	Kompensační theorem	241
60.	Obecné rovnice obvodových proudů a jejich řešení	241
60. 1.	Rovnice obvodových proudů	241
60. 2.	Vstupní a převodová impedance	242
61.	Ideální reaktanční dvojpóly	243
61. 1.	Fosterův theorem	243
61. 2.	Synthesa ideálních reaktančních dvojpólů	244
62.	Inversní impedance	245
63.	Základní vztahy u čtyřpólů	246
63. 1.	Způsoby vyjádření vlastností čtyřpólů	246
63. 2.	Vlastnosti čtyřpólu, vyjádřené pomocí obrazových impedancí	246
63. 3.	Čtyřpóly pracující za řetězových podmínek	247
63. 4.	Přizpůsobení impedancí	248
63. 5.	Vložený útlum	248
64.	Základní druhy čtyřpólů	250
64. 1.	Čtyřpóly tvaru T a Π	250
64. 2.	Čtyřpóly tvaru L	251
64. 3.	Křížové (místkové) články	252
65.	Reaktanční čtyřpóly tvaru T, L a Π k přizpůsobování impedancí	252
65. 1.	Reaktanční čtyřpóly tvaru T a Π	252
65. 2.	Reaktanční čtyřpóly tvaru L	254
65. 3.	Ztráty v reaktančních čtyřpólech	255
65. 4.	Filtrace harmonických	256
66.	Útlumové články	256
66. 1.	Útlumové články tvaru T	256

66. 2.	Útlumové články tvaru L	257
66. 3.	Mnohopříčkové články	259
66. 4.	Útlumové články tvaru přemostěného T	259
66. 5.	Dekádové útlumové články	259
67.	Vztah mezi útlumem a fázovým posunem čtyřpólů	260
67. 1.	Theorem fázové plochy	260
67. 2.	Fázový posun jako funkce strmosti útlumu	261
67. 3.	Určení úplných fázových a útlumových charakteristik z jednotlivých jejich částí	262
67. 4.	Použití principu minimálního fázového posunu při návrhu zesilovače se zápornou zpětnou vazbou	263
67. 5.	Omezení okrajovým zmenšováním činitele přenosu ve zpětnovazební smyčce	265
67. 6.	Způsob výpočtu zesilovače se zápornou zpětnou vazbou	266
68.	Filtry typu M	268
68. 1.	Základní rovnice filtrů	268
68. 2.	Výpočet filtrů	269
68. 3.	Filtry typu MM'. Paralelní a seriové spojení filtrů	277
68. 4.	Ztráty ve filtrech	279
69.	Křížové (můstkové) filtry	280
69. 1.	Základní vztahy	280
69. 2.	Výpočet křížových filtrů	281
69. 3.	Vztahy mezi příčkovými a křížovými filtry	283
69. 4.	Srovnání křížových a příčkových filtrů	284
70.	Vyrovňovací čtyřpóly	285
70. 1.	Vyrovňovače útlumu	285
70. 2.	Výpočet vyrovnavače útlumu	285
70. 3.	Fázové vyrovnavače. Filtry propouštějící všechny kmitočty	288
71.	Výhybky	289
III d.	Vlnovody a rezonátory	291
72.	Podstata činnosti vlnovodů	291
72. 1.	Fyzikální podstata šíření vln ve vlnovodech	291
72. 2.	Druhy vln a jejich rozdělení	294
73.	Vlastnosti vlnovodů	295
73. 1.	Obdélníkové vlnovody	295
73. 2.	Délka vlny, skupinová a fázová rychlost	296
73. 3.	Kmitů vyšších druhů	297
73. 4.	Proudy ve stěnách vlnovodu	298
73. 5.	Kruhové vlnovody	300
73. 6.	Mezní kmitočty a vlastnosti vlnovodů s ním spojené	302
73. 7.	Buzení vln různých druhů a řádů	303
73. 8.	Útlum ve vlnovodech	304
73. 9.	Dielektrické vlnovody	307
74.	Různé dodatečné údaje o vlnovodech	307
74. 1.	Stojaté vlny ve vlnovodech	307
74. 2.	Přizpůsobení impedancí	308
74. 3.	Přizpůsobení vlnovodu a sousého vedení	311
74. 4.	Jednosměrné odbočky	312
74. 5.	Směrové T	312
74. 6.	Činnosti vlnovodu při vlnách delších než kritických	313
74. 7.	Zobecněné křivky pro vlnovody	314
74. 8.	Měření pomocí vlnovodů	316
74. 9.	Srovnání vlnovodů a sousých vedení	316
75.	Dutinové rezonátory	317
75. 1.	Typy dutinových rezonátorů a druhy kmitů	318
75. 2.	Resonanční kmitočty dutinových rezonátorů	319
75. 3.	Činitel jakosti Q dutinových rezonátorů	321
75. 4.	Impedance dutinových rezonátorů při resonanci	322
75. 5.	Vazba s dutinovými rezonátory	323
75. 6.	Různé poznámky k dutinovým rezonátorům	325
IV. ELEKTRONKY A ELEKTRONIKA		
IV a.	Zákony pohybu elektronů	327
76.	Fyzikální vlastnosti elektronů a iontů	327
77.	Pohyb elektronů	328

77. 1. Homogenní elektrické pole	328
77. 2. Oprava rychlosti podle teorie relativity	329
77. 3. Pohyb elektronu, svírá-li směr počáteční rychlosti úhel se směrem silových čar homogenního pole	329
77. 4. Pohyb elektronu v homogenním magnetickém poli	331
77. 5. Pohyb elektronu, svírá-li směr počáteční rychlosti úhel se směrem silových čar magnetického pole	332
78. Elektronová emise	333
78. 1. Theorie emise	333
78. 2. Emise čistých kovů	334
78. 3. Volynkinova rovnice	335
78. 4. Emise thoriovaného wolframu	335
78. 5. Emise kyslíčkových kathod	336
78. 6. Emise baryované kathody	336
78. 7. Srovnání emisních zdrojů elektronů	337
78. 8. Vliv zrychlujícího pole na emisi elektronů	337
78. 9. Konstrukční provedení kathod	338
78.10. Doba života elektronek	338
78.11. Sekundární emise	339
79. Vliv prostorového náboje	340
79. 1. Dioda s rovinnými elektrodami	340
79. 2. Dioda s válcovými elektrodami	341
79. 3. Prostorový náboj mezi mřížkou a anodou	342
80. Šum elektronek	347
80. 1. Šum tepelného původu	347
IVb. Elektronky	353
81. Hlavní druhy elektronek	353
81. 1. Diody	353
81. 2. Triody	354
81. 3. Pentody	356
81. 4. Tetrody	359
81. 5. Svazkové tetrody	360
81. 6. Elektronky s proměnnou strmostí (únikové)	361
81. 7. Charakteristické veličiny tetrad a pentod	361
82. Vzorce pro zesilovacího činitele	362
83. Vzorec pro strmost	366
83. 1. Strmost triody	366
84. Jevy v elektronekách na velmi krátkých vlnách	367
84. 1. Vliv indukčnosti vývodů a kapacity mezi elektrodami	367
84. 2. Proudý indukované v elektrodách	367
84. 3. Působení diod na velmi krátkých vlnách	368
84. 4. Vstupní odpor řídicích mřížek na velmi krátkých vlnách	369
84. 5. Vlastnosti triod na velmi krátkých vlnách	371
84. 6. Elektronky se zápornou mřížkou pro velmi krátké vlny	371
85. Zvláštní úvahy o elektronekách jako zesilovačích výkonu	372
86. Přijímací elektronky	374
87. Getry	374
88. Vliv plynu v elektronece na její charakteristiky. Maximální přípustný odpor v mřížkovém obvodu	375
89. Zvláštní druhy elektronek	376
89. 1. Elektronky s mřížkou proti prostorovému náboji	376
89. 2. Zvláštní způsoby zapojení obyčejných elektronek	376
89. 3. Dynatron a jiná zapojení se záporným odporem	377
89. 4. Hexoda	378
89. 5. Heptoda (pentagrid)	379
89. 6. Oktoda	379
89. 7. Trioda — hexoda	380
89. 8. Různé sdružené elektronky	380
89. 9. Magnetrony	380
89.10. Ukazatel vyladění („magické oko“)	381
89.11. Orbitální elektronka	382
89.12. Klystron a elektronka s postupným polem	382
90. Matematické vyjádření charakteristik elektronek	383
IVc. Elektronová optika a obrazovky	385
91. Elektronová optika	385

91. 1. Elektrostatické čočky	385
91. 2. Zaostřovací charakteristiky čoček	390
91. 3. Vady čoček	394
91. 4. Magnetické čočky	398
92. Obrazovky	400
92. 1. Elektronová tryska	401
92. 2. Vychylování elektronových paprsků	403
92. 3. Fluorescenční stínítko	405
92. 4. Vliv průletové doby elektronů na elektrostatická vychylování	406
IVd. Výbojky	407
93. Usměrnovací výbojky	407
94. Thyratrony	409
95. Výbojky se studenou kathodou (doutnavky)	413
95. 1. Diody	413
95. 2. Triody se studenou kathodou	414
96. Variátor a tepelný článek	415
96. 1. Variátor	415
96. 2. Vakuový tepelný článek	415
V. ELEKTRONKOVÉ ZESILOVAČE	
Va. Základní pojmy	417
97. Rozdělení zesilovačů	417
98. Skreslení v zesilovačích	417
98. 1. Fázová skreslení a časová zpoždění	417
99. Náhradní schema zesilovačů	418
Vb. Nizkofrekvenční zesilovače napětí	419
100. Zesilovače napětí s odporovou vazbou	419
100. 1. Závislost zesílení na kmitočtu při velkých kapacitách svodových kondensátorů stínící mřížky a kathody	419
100. 2. Vliv impedance v obvodu stínící mřížky	422
100. 3. Vliv impedance v katodovém přívodu	423
100. 4. Výpočet skutečné charakteristiky zesílení	425
100. 5. Výpočet charakteristiky zesílení a fázové charakteristiky zesilovače	425
100. 6. Nelineární skreslení	427
100. 7. Výpočet zesilovače s odporovou vazbou pro maximální zesílení	427
100. 8. Výpočet zesilovače s odporovou vazbou pro maximální výstupní napětí	429
100. 9. Vliv napětí anodového zdroje a mřížkového odporu na zesílení	430
100.10. Jiné početní úvahy	431
100.11. Triodové zesilovače s odporovou vazbou	435
101. Nizkofrekvenční zesilovače s transformátorovou vazbou	435
101. 1. Náhradní schema a charakteristika zesílení zesilovače s transformátorovou vazbou	435
101. 2. Vlastnosti transformátorů	438
101. 3. Různé úvahy o zesilovačích s transformátorovou vazbou	438
101. 4. Použití zesilovače s transformátorovou vazbou	438
102. Ostatní způsoby vazby nizkofrekvenčních zesilovačů napětí	439
102. 1. Tlumivková vazba	439
102. 2. Transformátorová vazba s paralelním napájením	440
102. 3. Odporová vazba s tlumivkou v mřížkovém obvodu	441
102. 4. Zvláštní vazební soustavy pro korekci charakteristiky v oblasti nízkých nebo vysokých kmitočtů	441
102. 5. Vstupní transformátory	442
102. 6. Zesilovače s přímou vazbou (stejnoseměrné zesilovače)	443
102. 7. Šířka pásma mnohostupňových zesilovačů nízkého kmitočtu	445
Vc. Nizkofrekvenční zesilovače výkonu	446
103. Zesilovače výkonu třídy A	446
103. 1. Dynamické charakteristiky a zatěžovací přímky	446
103. 2. Výpočet zesilovače třídy A pro odporovou zátěž	448
103. 3. Výpočet skreslení	450
103. 4. Volba pracovního bodu zesilovače výkonu třídy A	452
103. 5. Komplexní zátěž	453
104. Dvojitěnné zesilovače	454
104. 1. Dvojitěnný zesilovač třídy A	454

104. 2. Dvojčinný zesilovač třídy AB	454
104. 3. Budící napětí dvojčinných zesilovačů	455
104. 4. Rozbor činnosti dvojčinného zesilovače	456
105. Výstupní transformátory a jiné druhy vazeb zesilovačů výkonu třídy A	457
105. 1. Charakteristika zesílení zesilovače výkonu s transformátorovým výstupem	457
105. 2. Vlastností transformátoru	459
105. 3. Zapojení s paralelním napájením	461
105. 4. Filtry jako vazební prvky	463
106. Nízkofrekvenční zesilovače výkonu třídy B.	464
Vd. Zpětná vazba a řízení zesílení v nízkofrekvenčních zesilovačích.	467
107. Zesilovače se zpětnou vazbou	467
107. 1. Vliv zpětné vazby na zesílení, skreslení a úroveň šumu.	467
107. 2. Zpětná vazba bez rozkmitání.	468
107. 3. Praktická zapojení zesilovačů se zpětnou vazbou	473
107. 4. Vliv zpětné vazby na charakteristiku zesílení	473
107. 5. Řízení vnitřní impedance zesilovačů zpětnou vazbou	475
107. 6. Druhy zpětné vazby.	477
107. 7. Praktické použití záporné zpětné vazby v nízkofrekvenčních zesilovačích.	479
108. Parasitní zpětná vazba v mnohostupňových zesilovačích	479
108. 1. Parasitní zpětná vazba vznikající použitím společného zdroje anodového napětí	480
108. 2. Výpočet obvodu se zřetelom na nejmenší parasitní zpětnou vazbu a odstranění relaxačních kmitů	483
108. 3. Zpětná vazba způsobená parasitními vazbami	484
109. Řízení zesílení v nízkofrekvenčních zesilovačích	485
109. 1. Ruční a samočinné řízení zesílení	485
109. 2. Tónové clony a tónové kompenzované regulátory zesílení	487
109. 3. Expansní a kompresní zesilovače komander	487
109. 4. Omezovač úrovně	488
109. 5. Maximální omezovač	488
109. 6. Omezovač špiček	488
Ve. Širokopásmové zesilovače	489
110. Všeobecné požadavky kladené na širokopásmové zesilovače	489
111. Širokopásmové zesilovače napětí v oblasti nízkých kmitočtů	489
111. 1. Oblast nízkých kmitočtů	489
111. 2. Kompensace vlivu vazební kapacity	489
111. 3. Kompensace impedance v katodovém přívodu	490
111. 4. Kompensace vlivu impedance v obvodě stínící mřížky	490
111. 5. Vyrovnávání nízkofrekvenčních skreslení.	494
111. 6. Pokusné ověření vyrovnání při nízkých kmitočtech	495
112. Širokopásmové zesilovače napětí v oblasti vysokých kmitočtů	495
112. 1. Oblast vysokých kmitočtů	495
112. 2. Vazba dvojpólem	496
112. 3. Vazba čtyřpólem	500
112. 4. Porovnání různých vazebních obvodů	501
112. 5. Filtry jako vazební články	502
112. 6. Nastavování vysokofrekvenčních vazebních článků	506
112. 7. Zesílení vysokofrekvenčních přechodných jevů širokopásmovými zesilovači	508
112. 8. Kombinace vysokofrekvenčních vazebních obvodů s nízkofrekvenčními vyrovnávacími články	508
113. Širokopásmové zesilovače výkonu	509
113. 1. Zesilovač výkonu s katodovou zátěží (katodový sledovač)	510
113. 2. Vysokofrekvenční charakteristiky výkonových širokopásmových zesilovačů	512
113. 3. Širokopásmové zesilovače pro velká výstupní napětí	513
114. Elektronky pro širokopásmové zesilovače	514
Vf. Ladění zesilovače	516
115. Ladění zesilovače napětí	516
115. 1. Vlastností jednoduchých laděných zesilovačů	516
115. 2. Zesilovač s transformátorovou vazbou	518
115. 3. Pásmové zesilovače	520
115. 4. Selektivnost (odladiivost)	522
115. 5. Parasitní zpětná vazba v mnohostupňových laděných zesilovačích.	523
115. 6. Elektronky.	525

115. 7. Řízení zesílení	525
115. 8. Fázová charakteristika a časové zpoždění laděných zesilovačů	526
116. Širokopásmové laděné zesilovače pro televizi	527
116. 1. Širokopásmový zesilovač s jedním laděným obvodem	528
116. 2. Širokopásmové televizní zesilovače se dvěma laděnými obvody	529
116. 3. Mnohostupňový zesilovač s rozladěnými obvody	529
116. 4. Mezifrekvenční zesilovače	531
116. 5. Zpožďování modulační obálky	533
117. Zesilovače třídy C	534
117. 1. Napětí, proudy a výkon triodového zesilovače třídy C	534
117. 2. Přesný výpočet triodového zesilovače třídy C	536
117. 3. Přibližný výpočet triodového zesilovače třídy C	537
117. 4. Početní hlediska	538
117. 5. Postup při výpočtu triodového zesilovače třídy C	539
117. 6. Výpočet anodového obvodu	540
117. 7. Seřizování zesilovače třídy C	541
117. 8. Zesilovač třídy C s tetradami, pentodami a svazkovými elektronkami	43
117. 9. Zesílení výkonu	543
117.10. Charakteristiky elektronek pro zesilovače třídy C	544
118. Lineární zesilovače	544
118. 1. Skreslení v lineárních zesilovačích	544
118. 2. Výpočet lineárních zesilovačů	545
118. 3. Postup při seřizování lineárních zesilovačů	546
118. 4. Účinnost a výkon	546
118. 5. Lineární zesilovač s velkou účinností	546
118. 6. Zmenšení skreslení zpětnou vazbou s dodatečnou modulací	549
119. Násobiče kmitočtu	549
119. 1. Činitelé, určující činnost násobiče kmitočtu	550
119. 2. Výpočet a rozbor násobiče kmitočtu	551
120. Zesilovače třídy C pro velmi krátké vlny	554
120. 1. Vliv průletové doby elektronů v elektronkách, pracujících v třídě C a při podobných podmínkách	554
120. 2. Zapojení zesilovačů třídy C a podobných zesilovačů pro velmi krátké vlny	555
120. 3. Elektrony a jejich charakteristiky na velmi krátkých vlnách	556
120. 4. Elektrony s postupným polem	557
Vg. Dodatky	559
121. Přesné náhradní schema zesilovače třídy A a jeho použití při rozboru skreslení a příčné modulace	559
121. 1. Pokusné stanovení součinitelů druhého a třetího stupně	560
121. 2. Použití přesného náhradního schématu v jednoduchých případech	561
121. 3. Příčná modulace	561
121. 4. Skreslení modulační obálky	561
122. Vstupní vodivost a výstupní impedance elektronkových zesilovačů	563
122. 1. Vstupní vodivost	563
122. 2. Vstupní vodivost triody včetně vlivu kapacit mezi elektrodami	563
122. 3. Neutralisace kapacity mezi mřížkou a anodou u triod	564
122. 4. Zesilovač s uzemněnou mřížkou	567
122. 5. Vstupní vodivost pentod	568
122. 6. Vstupní kapacita pentod včetně vlivu předpětí řídicí mřížky	569
122. 7. Celková vstupní vodivost zesilovací elektrony se zápornou zpětnou vazbou	570
122. 8. Praktický význam vstupní vodivosti v nízkofrekvenčních a vysokofrekvenčních zesilovačích	571
122. 9. Výstupní impedance elektronek	572
123. Šumy elektrony a obvodů zesilovače	572
123. 1. Šum uhlíkových odporů	572
123. 2. Šumy krystalových směšovačů	573
123. 3. Šumy elektronek	573
123. 4. Šumy zesilovačů	573
124. Bručení	573
124. 1. Bručení nízkofrekvenčních zesilovačů	573
124. 2. Bručení ve vysokofrekvenčních zesilovačích	574
125. Mikrofoničnost	574
125. 1. Mikrofoničnost elektronek	574
125. 2. Mikrofoničnost zapojení	575